

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 994/2012/EL,

25. oktoober 2012,

liikmesriikide ja kolmandate riikide valitsuste vahelisi energiakokkuleppeid käsitleva teabevahetuse mehhanismi loomise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 194,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Ülemkogu palus liikmesriikidel teavitada alates 1. jaanuarist 2012 komisjoni kõigist uutest ja olemasolevatest kahepoolsetest energiavaldkonnas sõlmitud kokkulepetest kolmandate riikidega. Komisjon peaks tegema saadud teabe asjakohasel kujul kättesaadavaks kõikidele teistele liikmesriikidele, võttes arvesse vajadust kaitsta tundlikku äriteavet.

(2) Euroopa Liidu lepingu (ELi lepingu) artikli 4 kohaselt peavad liikmesriigid kasutama kõiki asjakohaseid meetmeid, et tagada aluslepingutest või liidu institutsioonide õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmine. Seepärast peaksid liikmesriigid vältima liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud rahvusvaheliste kokkulepete vastuolusid liidu õigusega või sellised vastuolud kõrvaldama.

(3) Energia siseturu nõuetekohaseks toimimiseks on vaja, et liitu imporditud energia suhtes kehtiksid täielikult energia

siseturu aluseks olevad eeskirjad. Kui energia siseturg ei toimi nõuetekohaselt, seab see liidu energiavarustuse kindluse seisukohast haavatavasse ja ebasoodsasse olukorda ning vähendab Euroopa tööstusele ja tarbijatele avalduda võivat kasu. Liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste energiakokkulepete suur läbipaistvus võimaldaks liidul solidaarselt ja kooskõlastatult tegutseda, et tagada lepete vastavus liidu õigusele ja kindlustada tõhus energiavarustus. Samuti aitaks läbipaistvus saavutada tihedamat liidusisest koostööd energiaalaste välissuhete valdkonnas ning liidu pikaajalisi energeetika, kliima ja energiavarustuse kindlusega seotud poliitilisi eesmärke.

(4) Seetõttu tuleks luua uus teabevahetusmehhanism. See peaks hõlmama ainult selliseid valitsustevahelisi kokkuleppeid, mis mõjutavad energia siseturgu või liidu energiavarustuse kindlust, kuna need kaks küsimust on omavahel lahutamatu seotud. Liikmesriikide ülesandeks on anda esialgne hinnang selle kohta, kas asjaomane valitsustevaheline kokkulepe või muu tekst, millele on valitsustevahelises kokkuleppes selgesõnaliselt osutatud, mõjutab energia siseturgu või liidu energiavarustuse kindlust; kahtluse korral peaks liikmesriigid konsulteerima komisjoniga. Energia siseturgu või liidu energiavarustuse kindlust ei mõjuta põhimõtteliselt kokkulepped, mis on kehtivuse kaotanud või mida enam ei rakendata, ning seetõttu ei peaks need olema kõnealuse teabevahetusmehhanismiga hõlmatud. Teabevahetusmehhanism peaks hõlmama eelkõige kõiki valitsustevahelisi kokkuleppeid, mis mõjutavad gaasi, nafta või elektriga varustamist püsiinfrastruktuuri kaudu või liitu imporditava energia kogust.

(5) Teabevahetusmehhanism ei peaks hõlmama neid valitsustevahelisi kokkuleppeid, mis tuleb tervikuna komisjonile esitada vastavalt muudele liidu õigusaktidele. Mainitud erand ei peaks kehtima selliste kolmandate riikidega sõlmitud valitsustevaheliste kokkulepete suhtes, mis mõjutavad gaasiinfrastruktuuri ja -arnete arendamist ja kasutamist ning millest tuleb komisjoni teavitada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määruse (EL) nr 994/2010 (milles käsitletakse gaasivarustuse kindluse tagamise meetmeid) ⁽³⁾ artikli 13 lõike 6 punktile a. Sellistest kokkulepetest tuleks

⁽¹⁾ ELT C 68, 6.3.2012, lk 65.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 13. septembri 2012. aasta seisukoht seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata) ja nõukogu 4. oktoobri 2012. aasta otsus.

⁽³⁾ ELT L 295, 12.11.2010, lk 1.

teavitada käesolevas otsuses sätestatud eeskirjade kohaselt. Toppeltoõ vältimiseks tuleks käesoleva otsuse kohast teatamist lugeda määruse (EL) nr 994/2010 artikli 13 lõike 6 punktis a sätestatud kohustuse täitmiseks.

- (6) Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu reguleerimisalasse kuuluvaid küsimusi käsitlevaid valitsustevahelisi kokkuleppeid käesoleva otsusega ei hõlmata.
- (7) Käesolev otsus ei loo äriüksuste vaheliste kokkulepetega seotud kohustusi. Siiski ei takista see liikmesriikidel edastada komisjonile vabatahtlikult kaubanduskokkuleppeid, millele on valitsustevahelistes kokkulepetes selgesõnaliselt viidatud. Kuna kaubanduskokkulepped võivad sisaldada regulatiivsete, peaks ettevõtjatel, kes peavad läbirääkimisi kaubanduskokkulepete sõlmimiseks kolmandate riikide ettevõtjatega, olema lisaks ka võimalus küsida nõu komisjonilt, et vältida lepete võimalikku vastuolu liidu õigusega.
- (8) Liikmesriigid peaksid esitama komisjonile kõik olemasolevad valitsustevahelised kokkulepped, mis on juba jõustunud või mida kohaldatakse rahvusvaheliste lepingute õiguse Viini konventsiooni artikli 25 kohaselt ajutiselt, ning kõik uued valitsustevahelised kokkulepped.
- (9) Liikmesriikide ja kolmandate riikide vaheliste kavandavate või läbirääkimisel olevate valitsustevaheliste energia-kokkulepete suurem läbipaistvus aitaks kaasa liikmesriikide ühtsele lähenemisele sellistele lepingutele, samuti kokkulepete vastavusele liidu õigusele ning liidu energia-varustuse kindlusele. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema võimalus teavitada komisjoni läbirääkimistest uute valitsustevaheliste kokkulepete sõlmimiseks või olemasolevate valitsustevaheliste kokkulepete muutmiseks. Kui liikmesriigid sellise variandi valivad, peaksid nad hoidma komisjoni korrapäraselt kursis käimasolevate läbirääkimistega. Liikmesriikidel peaks olema võimalus kutsuda komisjoni osalema läbirääkimistel vaatljana.

Komisjonil peaks olema õigus osaleda läbirääkimistel vaatljana ka omal soovil asjaomaste liikmesriikide nõusolekul. Samuti peaks liikmesriikidel olema võimalus paluda kolmandate riikidega peetaval läbirääkimistel komisjoni abi. Komisjonil peaks sellisel juhul olema võimalus anda nõu, kuidas vältida vastuolu liidu õigusega, ning juhtida tähelepanu liidu energiapoliitika eesmärkidele ja liikmesriikide vahelise solidaarsuse põhimõttele.

- (10) Komisjon peaks hindama olemasolevate valitsustevaheliste kokkulepete kooskõla liidu õigusega. Vastuolu korral peaksid liikmesriigid tegema kõik sobiva lahenduse leidmiseks, millega avastatud vastuolu kõrvaldada.

- (11) Selleks et tagada suurem läbipaistvus ja vältida potentsiaalset vastuolu liidu õigusega, peaks liikmesriikidel olema võimalus teavitada komisjoni kavandatavast valitsustevahelisest kokkulepest enne läbirääkimiste alustamist või nende toimumise ajal. Kui valitsustevahelise kokkuleppe üle läbirääkimisi pidanud liikmesriik on teavitanud komisjoni enne läbirääkimiste lõpuleviimist kõnealusel viisil ning esitanud talle valitsustevahelise kokkuleppe eelnõu, peaks komisjonil olema võimalus teavitada kõnealust liikmesriiki oma arvamusest kõnealusel kokkuleppe kooskõla kohta liidu õigusega. Kui komisjon on arvamusel, et liikmesriik ei ole täitnud oma Euroopa Liidu toimumise lepingust (ELi toimumise leping) tulenevaid kohustusi, on tal vastavalt ELi toimumise lepingu artiklile 258 õigus algatada rikkumismenetlus.

- (12) Kõik käesoleva otsusega hõlmatud lõplikud, ratifitseeritud valitsustevahelised kokkulepped tuleks edastada komisjonile, et võimaldada kõikide teiste liikmesriikide teavitamist.

- (13) Komisjon peaks tegema kogu saadud teabe kõigile teistele liikmesriikidele turvalisel elektroonilisel kujul kättesaadavaks. Komisjon peaks täitma liikmesriikide taotlused käsitada esitatud teavet konfidentsiaalsena. Seevastu ei tohiks konfidentsiaalsust taotlused piirata komisjoni juurdepääsu konfidentsiaalsele teabele, kuna komisjonil on oma hinnangute koostamiseks vaja terviklikku teavet. Komisjon peaks vastutama konfidentsiaalsusklausli kohaldamise tagamise eest. Konfidentsiaalsust taotlused ei tohiks piirata dokumentidele juurdepääsu õigust, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruses (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele⁽¹⁾.

- (14) Kui liikmesriik käsitleb valitsustevahelist kokkulepet konfidentsiaalsena, peaks ta esitama komisjonile sellest kokkuvõtte teiste liikmesriikide teavitamise eesmärgil.

- (15) Pidev valitsustevahelisi kokkuleppeid käsitleva teabe vahetamine liidu tasandil peaks võimaldama välja töötada parimad tavad. Kõnealustest parimatest tavadest lähtudes peaks komisjon välja töötama liikmesriikide ja kolmandate riikide valitsuste vahelistes kokkulepetes kasutatavad vabatahtlikud standardsätted, tehes seejuures liidu välispoliitikat käsitlevates küsimustes vajaduse korral koostööd Euroopa välisteenistusega. Kõnealuste standardsätete kasutamise eesmärgiks peaks olema valitsustevaheliste kokkulepete ja liidu õiguse, eelkõige konkurentsioiguse ja energia siseturu eeskirjade ning liidu sõlmitud rahvusvaheliste kokkulepete vahelise vastuolu vältimine. Nende kasutamine peaks olema vabatahtlik ning nende sisu peaks olema võimalik kohandada vastavalt konkreetsele asjaolule.

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

- (16) Pidades silmas energia siseturu olemasolu ning liidu energiapoliitika eesmäärke, peaksid liikmesriigid kõnealust ühist energiastrateegiat ja selle eesmäärke arvesse võtma liidu energiapoliitikat mõjutavate valitsusvaheliste energiavaldkonnas sõlmitavate kokkulepete alaste läbirääkimiste pidamisel.
- (17) Suuremad vastastikused teadmised olemasolevatest ja uutest valitsustevahelistest kokkulepetest peaksid võimaldama paremini kooskõlastada energiaalast tegevust nii liikmesriikide endi kui ka liikmesriikide ja komisjoni vahel. Selline parem kooskõla peaks aitama liikmesriikidel täielikult ära kasutada liidu poliitilist ja majanduslikku kaalukust ning võimaldama komisjonil pakkuda lahendusi valitsustevaheliste kokkulepetega seotud probleemide lahendamiseks.
- (18) Komisjon peaks hõlbustama ja toetama liikmesriikide tegevuse kooskõlastamist, et tugevdada tootja-, transiidija tarbijariikide suhtes võetava kindla ja tõhusa kooskõlastatud lähenemisviisi abil liidu üldist strateegilist rolli.
- (19) Teabevahetuse mehhanism, sealhulgas selle rakendamise käigus liikmesriikide poolt läbiviidavad hindamised, ei piira rikkumisi, riigiabi ja konkurentsivõimet käsitlevate liidu eeskirjade kohaldamist.
- (20) Komisjon peaks hindama, kas käesolev otsus on piisav ja tõhus, et tagada valitsustevaheliste kokkulepete ja liidu õiguse kooskõla ning valitsustevaheliste kokkulepetega seotud tegevuse parem kooskõlastamine liikmesriikide vahel energeetika valdkonnas.
- (21) Kuna käesoleva otsuse eesmärki, nimelt valitsustevahelisi energiakokkuleppeid käsitleva teabe vahetamine liikmesriikide ja komisjoni vahel, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva otsuse mõju tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimestatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

- Käesoleva otsusega luuakse mehhanism artiklis 2 määratletud energiavaldkonnas sõlmitud valitsustevahelisi kokkuleppeid käsitleva teabe vahetamiseks liikmesriikide ja komisjoni vahel, eesmärgiga optimeerida siseturu toimimist energiavaldkonnas.
- Käesolevat otsust ei kohaldata valitsustevaheliste kokkulepete suhtes, mille kohta tervikuna kehtib muu liidu õiguses sätestatud eriomane teavitamismenetlus.

Erandina esimesest lõigust kohaldatakse käesolevat otsust määruse (EL) nr 994/2010 artikli 13 lõike 6 punkti a kohaselt komisjonile teatavaks tehtavatele valitsustevahelistele kokkulepetele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „valitsustevaheline kokkulepe” – ühe või enama liikmesriigi ning ühe või enama kolmanda riigi vaheline õiguslikult siduv kokkulepe, mis mõjutab energia siseturu korraldust või toimimist või liidu energiavarustuse kindlust, või, kui sellises õiguslikult siduvas kokkuleppes käsitletakse ka muid küsimusi, hõlmab käesoleva otsuse kohaldamisel valitsustevahelise kokkuleppe mõiste üksnes selle energiaalaseid sätteid, sh kõnealuste energiaalaste sätete suhtes kohaldatavaid üldsätteid;
- „olemasolev valitsustevaheline kokkulepe” – valitsustevaheline kokkulepe, mis jõustus või mida kohaldatakse ajutiselt enne käesoleva otsuse jõustumist.

Artikkel 3

Liikmesriikide ja komisjoni vaheline teabevahetus

1. Hiljemalt 17. veebruariks 2013 esitavad liikmesriigid komisjonile kõik olemasolevad valitsustevahelised kokkulepped, sealhulgas nende lisad, ja kõik neisse tehtud muudatused. Kui kõnealustes olemasolevates valitsustevahelistes kokkulepetes on selgesõnaliselt osutatud muudele tekstidele, esitavad liikmesriigid komisjonile ka need muud tekstid juhul, kui need sisaldavad elemente, mis mõjutavad energia siseturu toimimist või liidu energiavarustuse kindlust. See kohustus ei kehti äriüksuste vaheliste kokkulepete suhtes.

Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse esitatuks need olemasolevad valitsustevahelised kokkulepped, mis on esitatud komisjonile käesoleva otsuse jõustumise kuupäevaks vastavalt määruse (EL) nr 994/2010 artikli 13 lõike 6 punktile a, tingimusel et need on esitatud vastavalt käesoleva lõike esimese lõigu nõuetele. Hiljemalt 17. veebruariks 2013 teatavad liikmesriigid komisjonile, kas kõnealuste valitsustevaheliste kokkulepete mõnda osa tuleks käsitleda konfidentsiaalsena ning kas esitatud teavet võib jagada teiste liikmesriikidega.

Kui liikmesriik esitab käesoleva lõike kohaselt komisjonile olemasolevad valitsustevahelised kokkulepped, mis jäävad samuti määruse (EL) nr 994/2010 artikli 13 lõike 6 punkti a reguleerimisalasse, loetakse nimetatud artiklis sätestatud teatamiskohustus täidetuks.

2. Kui komisjonil on pärast esialgset hindamist kahtlusi, kas lõike 1 alusel esitatud kokkulepped vastavad liidu õigusele, eelkõige liidu konkurentsioigusele ja energia siseturgu reguleerivatele õigusaktidele, annab komisjon sellest asjaomastele liikmesriikidele teada üheksa kuu jooksul alates kõnealuste kokkulepete esitamisest.

3. Liikmesriik võib valitsustevahelise kokkuleppe sõlmimiseks või olemasoleva valitsustevahelise kokkuleppe muutmiseks kolmanda riigiga peetavate läbirääkimiste eel või nende käigus komisjoni kirjalikult teavitada läbirääkimiste eesmärkidest ja sätetest, mida läbirääkimistel käsitletakse, ning võib anda muud asjakohast teavet. Kui liikmesriik teavitab komisjoni läbirääkimistest, hoiab ta komisjoni käimasolevate läbirääkimistega korrapäraselt kursis.

Asjaomane liikmesriik annab komisjonile teada, kas esimese lõigu alusel esitatud teavet võib jagada teiste liikmesriikidega. Kui teavet võib jagada, teeb komisjon saadud teabe kõigile liikmesriikide turvalisel elektroonilisel kujul kättesaadavaks, välja arvatud artikli 4 kohaselt konfidentsiaalseks tunnistatud teave.

4. Kui liikmesriik teavitab lõike 3 kohaselt komisjoni läbirääkimistest, võib komisjon anda läbirääkimisi pidavale liikmesriigile nõu, kuidas vältida läbiräägitava valitsustevahelise kokkuleppe või olemasoleva valitsustevahelise kokkuleppe muudatuse vastuolu liidu õigusega.

5. Pärast valitsustevahelise kokkuleppe või valitsustevahelise kokkuleppe muudatuse ratifitseerimist esitab asjaomane liikmesriik komisjonile vastava valitsustevahelise kokkuleppe või valitsustevahelise kokkuleppe muudatuse, sealhulgas kõik nende lisad.

Kui valitsustevahelises kokkuleppes või valitsustevahelise kokkuleppe muudatuses on selgesõnaliselt osutatud muudele tekstidele, esitavad liikmesriigid lisaks veel kõnealused tekstid juhul, kui need sisaldavad elemente, mis mõjutavad energia siseturu toimimist või liidu energiavarustuse kindlust. See kohustust ei kehti äriüksuste vaheliste kokkulepete suhtes.

6. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 7 ja artikli 4 kohaldamist, teeb komisjon käesoleva artikli lõigete 1 ja 5 alusel saadud dokumendid kõigile teistele liikmesriikidele turvalisel elektroonilisel kujul kättesaadavaks.

7. Kui liikmesriik annab komisjonile artikli 4 kohaselt juhise mitte teha olemasolevat valitsustevahelist kokkulepet, olemasoleva valitsustevahelise kokkuleppe muudatust või uut valitsustevahelist kokkulepet kättesaadavaks teistele liikmesriikidele, teeb ta kättesaadavaks esitatud teabe kokkuvõtte. Kokkuvõtte sisaldab kokkuleppe või muudatuse kohta vähemalt järgnevat:

- a) sisu,
- b) eesmärk ja reguleerimisala,
- c) kehtivusaeg,
- d) osalised,
- e) teave peamiste elementide kohta.

Komisjon teeb kokkuvõtet kõigile teistele liikmesriikidele elektroonilisel kujul kättesaadavaks.

Artikkel 4

Konfidentsiaalsus

1. Liikmesriik võib komisjonile artikli 3 lõigete 1 kuni 6 kohaselt teavet esitades märkida, kas mingit osa sellest teabest (äriteave või muu teave), mille avalikustamine võiks kahjustada asjaomaste osapoolte tegevust, tuleb käsitleda konfidentsiaalsena ja kas esitatud teavet võib teiste liikmesriikidega jagada. Komisjon arvestab neid suuniseid.

2. Käesoleva artikli kohased konfidentsiaalsustootlused ei piira komisjoni juurdepääsu konfidentsiaalsele teabele. Komisjon tagab, et konfidentsiaalsele teabele pääsevad ligi ainult need komisjoni talitused, kellele teabe kättesaamine on vältimatult vajalik.

Artikkel 5

Komisjoni abi

Kui liikmesriik annab komisjonile artikli 3 lõike 3 kohaselt teada läbirääkimistest, võib ta paluda kõnealuste läbirääkimiste vältel komisjoni abi.

Asjaomase liikmesriigi taotluse korral või komisjoni taotluse korral ning asjaomase liikmesriigi kirjalikul nõusolekul võib komisjon osaleda läbirääkimistel vaatljana.

Kui komisjoni osaleb vaatljana, võib ta anda läbirääkimisi pidavale liikmesriigile nõu, kuidas vältida läbiräägitava valitsustevahelise kokkuleppe või läbiräägitava valitsustevahelise kokkuleppe muudatuse vastuolu liidu õigusega.

Artikkel 6

Vastavuse hindamine

1. Kui liikmesriik ei ole valitsustevahelise kokkuleppe sõlmimist või olemasoleva valitsustevahelise kokkuleppe muutmist käsitlevate läbirääkimiste käigus oma hinnangule tuginedes suutnud jõuda kindlale järeldusele, et kavandatav valitsustevaheline kokkuleppe või läbiräägitav muudatus on vastavuses liidu õigusega, teatab ta sellest komisjonile enne läbirääkimiste lõpuleviimist ja esitab asjaomase kokkuleppe või muudatuse eelnõu koos kõigi lisadega komisjonile.

2. Komisjoni annab nelja nädala jooksul alates asjaomase kokkuleppe või muudatuse eelnõu, sealhulgas lisade kättesaamisest asjaomasele liikmesriigile teada kõigist kahtlustest seoses valitsustevahelise kokkuleppe või muudatuse eelnõu vastavusega liidu õigusele. Kui komisjon kõnealuse perioodi jooksul ei vasta, siis loetakse, et komisjonil kahtlused puuduvad.

3. Kui komisjon teatab lõike 1 alusel liikmesriigile, et tal on kahtlusi, teavitab ta asjaomast liikmesriiki oma arvamusest valitsustevahelise kokkuleppe või muudatuse eelnõu vastavuse kohta liidu õigusele 10 nädala jooksul alates lõike 2 kohaste dokumentide kättesaamisest (hindamisperiood). Asjaomase liikmesriigi

nõusolekul võidakse hindamisperioodi pikendada. Kui komisjon ei ole hindamisperioodi jooksul arvamust esitanud, siis loetakse, et komisjonil ei ole vastuväiteid.

4. Kui asjaolud seda võimaldavad, võidakse kokkuleppel komisjoniga lõigetes 2 ja 3 nimetatud tähtaegu lühendada.

Artikkel 7

Liikmesriikide vaheline kooskõlastamine

Komisjon hõlbustab ja toetab liikmesriikide tegevuse kooskõlastamist, eesmärgiga:

- a) vaadata läbi valitsustevaheliste kokkulepete valdkonnas toimuvad arengud ning püüelda järjepidevuse ja ühtsuse poole liidu energiaalastes välissuhetes peamiste tootja-, transiidi- ja tarbijariikidega;
- b) selgitada välja valitsustevaheliste kokkulepetega seotud ühised probleemid ja kaaluda nende lahendamiseks vajalikke meetmeid ning pakkuda vajadusel välja lahendused;
- c) töötada parimatele tavadele tuginedes ja liikmesriikidega konsulteerides välja vabatahtlikud standardsätted, mille kasutamine parandaks tunduvalt tulevaste valitsustevaheliste kokkulepete kooskõla liidu õigusega;
- d) soodustada vajadusel selliste mitmepoolsete valitsustevaheliste kokkulepete väljatöötamist, millesse on kaasatud mitu liikmesriiki või liit tervikuna.

Artikkel 8

Aruandlus ja läbivaatamine

1. Komisjon esitab 1. jaanuariks 2016 Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva otsuse kohaldamise kohta.

2. Aruandes hinnatakse eeskätt seda, mil määral aitab käesolev otsus kaasa valitsustevaheliste kokkulepete ja liidu õiguse kooskõla tagamisele ning valitsustevaheliste kokkulepetega seotud tegevuse kõrgetasemelisele kooskõlastamisele liikmesriikide vahel. Hinnatakse ka käesoleva otsuse mõju liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelistele läbirääkimistele ning kas käesoleva otsuse reguleerimisala ja selles sätestatud menetlused on asjakohased.

3. Pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud esimese aruande esitamist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga kolme aasta järel aruande artikli 3 kohaselt saadud teabe kohta, võttes asjakohaselt arvesse käesolevas otsuses konfidentsiaalsussätteid.

Artikkel 9

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 10

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 25. oktoober 2012

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
A. D. MAVROYIANNIS